

Uvod u programiranje

- predavanja -

listopad 2020.

Agregatni tipovi podataka

- 2. dio -

Polja

Višedimenzijska polja

Višedimenzijsko polje

- Jednodimenzijsko polje (vektor)

```
int a[4];
```

a

a[0]	a[1]	a[2]	a[3]
------	------	------	------

- Polje može imati više dimenzija
  - dvije dimenzije (matrica, tablica)
    - npr. matrica od 3 retka i 5 stupaca

```
int b[3][5];
```

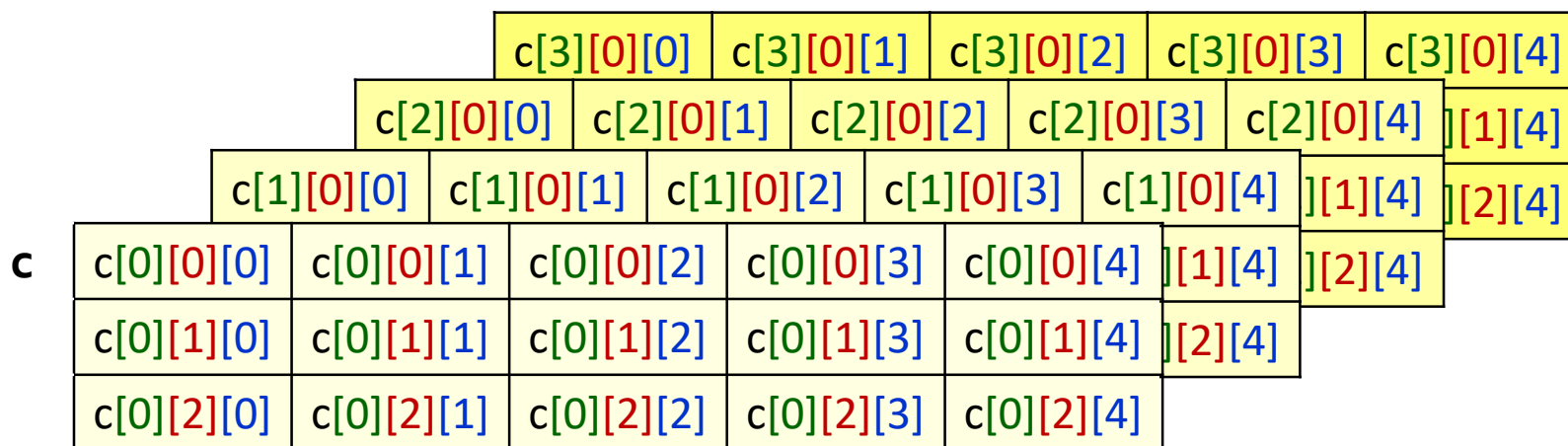
b

b[0][0]	b[0][1]	b[0][2]	b[0][3]	b[0][4]
b[1][0]	b[1][1]	b[1][2]	b[1][3]	b[1][4]
b[2][0]	b[2][1]	b[2][2]	b[2][3]	b[2][4]

Višedimenzijsko polje

- Polje može imati više dimenzija

- tri dimenzije `int c[4][3][5];`

- broj dimenzija nije ograničen, npr.

```
int d[4][4][4][4][4][4][4][4][4][4][4][4][4][4];
```

- oprez: ovo polje ima 4^{14} članova. Memorija?

Definicija polja uz inicijalizaciju

- Članovi polja mogu se inicijalizirati u trenutku definicije polja
  - nije primjenjivo za VLA polja!
  - bez inicijalizacije, članovi polja sadrže nedefinirane vrijednosti

```
int polje[3][4];
```

polje

?	?	?	?
?	?	?	?
?	?	?	?

- početne vrijednosti se mogu redom navesti u tzv. inicijalizatoru

```
int polje[3][4] = {1, 2, 3, 4, 5, 6,  
                  7, 8, 9, 10, 11, 12};
```

polje

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12

Definicija polja uz inicijalizaciju

- Raspored vrijednosti po redcima bolje će se vidjeti ako se koristi sljedeći oblik inicijalizatora

```
int polje[3][4] = {{1, 2, 3, 4},  
                  {5, 6, 7, 8},  
                  {9, 10, 11, 12}};
```

polje

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12

- navede li se premalo vrijednosti, ostali članovi se postavljaju na nulu

```
int polje[3][4] = {{1, 2},  
                  {5, 6, 7}};
```

polje

1	2	0	0
5	6	7	0
0	0	0	0

- designiranim inicijalizatorom se članovi polja mogu ciljano postaviti

```
int polje[3][4] = {{1, 2},  
                  {[2] = 7},  
                  {[2][1] = 11}};
```

polje

1	2	0	0
0	0	7	0
0	11	0	0

Definicija polja uz inicijalizaciju

- automatsko određivanje veličine polja na temelju inicijalizatora moguće je samo za prvu dimenziju (sve ostale moraju biti navedene)

```
int polje[][4] = {{1, 2, 3, 4},  
                 {5, 6, 7},  
                 {9, 10}};
```

polje

1	2	3	4
5	6	7	0
9	10	0	0

- inače, prevodilac dojavljuje pogrešku

```
int polje[][] = {{1, 2, 3, 4},  
                {5, 6, 7, 8},  
                {9, 10, 11, 12}};
```

Prevodilac dojavljuje pogrešku

- u inicijalizatoru ne smije biti navedeno previše vrijednosti

```
int polje[2][3] = {{1, 2, 3, 4},  
                  {5, 6, 7, 8},  
                  {9, 10, 11, 12}};
```

Prevodilac dojavljuje pogrešku

Primjer

- Programski zadatak
  - Po retcima učitati vrijednosti članova dvodimenzijskog realnog polja od 4 retka i 5 stupaca (kolokvijalno: dimenzija 4 x 5). Sadržaj polja ispisati u obliku tablice

```
Upisite članove polja >↵
-43.1 15 122.21 0.15 11↵
19.7 0.9761 54 33.7888 1↵
0 0 4.45 4.4 -45↵
28.1 28 6.721 -1 2↵
↵
-43.10    15.00    122.21     0.15    11.00↵
 19.70     0.98     54.00    33.79     1.00↵
  0.00     0.00     4.45     4.40   -45.00↵
 28.10    28.00     6.72    -1.00     2.00↵
```


Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#define BR_RED 4           // broj redaka
#define BR_STUP 5         // broj stupaca

int main(void) {
    int redak, stupac;
    float polje[BR_RED][BR_STUP];

    /* učitavanje vrijednosti članova polja */
    printf("Upisite članove polja >\n");
    for (redak = 0; redak < BR_RED; redak = redak + 1) {
        for (stupac = 0; stupac < BR_STUP; stupac = stupac + 1) {
            scanf("%f", &polje[redak][stupac]);
        }
    }
    /* ispis praznog retka nakon učitavanja */
    printf("\n");
}
```

Rješenje (2. dio)

```
/* ispis polja u obliku tablice */  
for (redak = 0; redak < BR_RED; redak = redak + 1) {  
    for (stupac = 0; stupac < BR_STUP; stupac = stupac + 1) {  
        printf("%8.2f", polje[redak][stupac]);  
    }  
    /* skok u novi red nakon ispisa jednog retka tablice */  
    printf("\n");  
}  
return 0;  
}
```

Primjer

- Programski zadatak
  - Učitati vrijednosti za broj redaka m_r (ne smije biti veći od 10) i broj stupaca m_s (ne smije biti veći od 20). Ponavljati učitavanje broja redaka i ponavljati učitavanje broja stupaca dok ne budu ispravni
  - Učitati vrijednosti članova dvodimenzijskog cjelobrojnog polja od m_r redaka i m_s stupaca.
  - U svakom retku polja pronaći najveći član i ispisati njegovu poziciju i vrijednost

Primjer

- primjer izvršavanja programa

```
Upisite broj redaka > -2↵
Upisite broj redaka > 11↵
Upisite broj redaka > 3↵
Upisite broj stupaca > 40↵
Upisite broj stupaca > 4↵
Upisite 3 x 4 cijelih brojeva >↵
1 2 4 -8↵
-8 -7 -5 -2↵
9 4 9 1↵
Najveci clanovi po retcima:↵
polje(0, 2) = 4↵
polje(1, 3) = -2↵
polje(2, 0) = 9↵
```

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#define MAKS_RED 10           // najveći dopusteni broj redaka
#define MAKS_STUP 20         // najveći dopusteni broj stupaca

int main(void) {
    int i, j;                 // kontrolne varijable za petlje
    int brred, brstup;        // stvarni broj redaka i stupaca

    /* Ucitavanje brred dok ne bude ispravan */
    do {
        printf("Upisite broj redaka > ");
        scanf("%d", &brred);
    } while (brred < 1 || brred > MAKS_RED);

    /* Ucitavanje brstup dok ne bude ispravan */
    do {
        printf("Upisite broj stupaca > ");
        scanf("%d", &brstup);
    } while (brstup < 1 || brstup > MAKS_STUP);
```

Rješenje (2. dio)

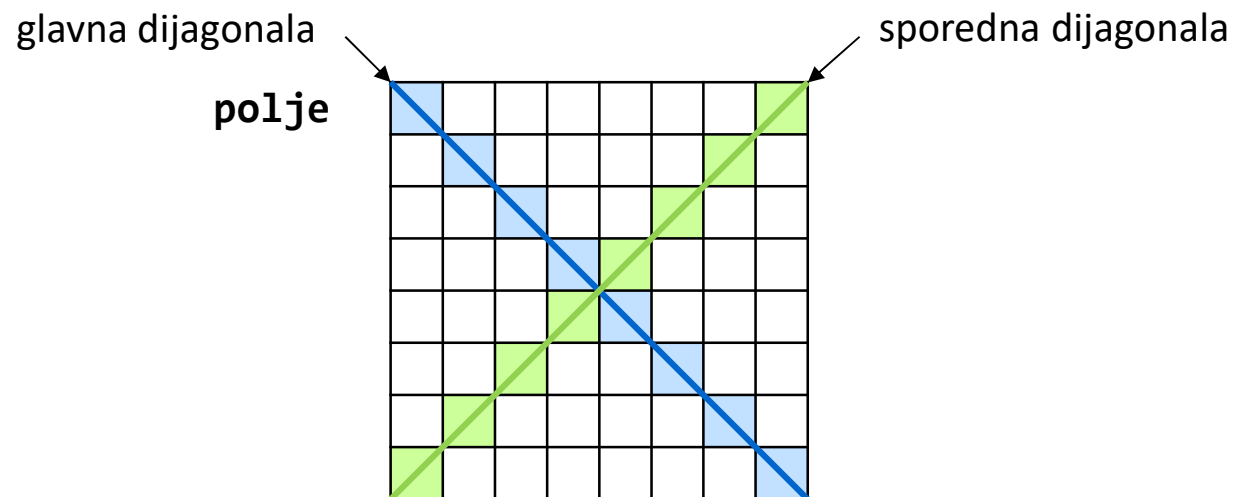
```
/* definicija VLA polja dimenzija brred x brstup */  
int polje[brred][brstup];  
  
/* Ucitavanje clanova polja */  
printf("Upisite %d x %d cijelih brojeva >\n", brred, brstup);  
for (i = 0; i < brred; i = i + 1) {  
    for (j = 0; j < brstup; j = j + 1) {  
        scanf("%d", &polje[i][j]);  
    }  
}
```

Rješenje (3. dio)

```
/* pronadji i ispisi najveći član u svakom retku */
int stupacNajveceg;
printf("Najveći članovi po retcima:\n");
for (i = 0; i < brred; i = i + 1) {
    /* pronadji indeks najvećeg u retku i */
    stupacNajveceg = 0;          // pretpostavka: prvi je najveći
    for (j = 1; j < brstup; j = j + 1) {
        if (polje[i][j] > polje[i][stupacNajveceg]) {
            stupacNajveceg = j; // promijeni pretpostavku
        }
    }
    printf("polje(%d, %d) = %d\n",
           i, stupacNajveceg, polje[i][stupacNajveceg]);
}
return 0;
}
```

Primjer

- Programski zadatak
  - Učitati vrijednosti (realni tip podataka) kvadratne matrice reda 8
    - kvadratna matrica je tablica koja ima jednak broj redaka i stupaca (red matrice)
  - Ispisati najmanju vrijednost na glavnoj dijagonali i najmanju vrijednost na sporednoj dijagonali
    - glavna i sporedna dijagonala kvadratne matrice

Rješenje

- Glavna dijagonala
  - pretpostavka: `polje[0][0]` je najmanji
  - provjeriti ostale na glavnoj dijagonali

```
min_gl = polje[0][0];  
for (i = 1; i < 8; i = i + 1)  
    if (polje[i][i] < min_gl)  
        promijeni pretpostavku
```

- Sporedna dijagonala
  - pretpostavka: `polje[0][7]` je najmanji
  - provjeriti ostale na sporednoj dijagonali

```
min_sp = polje[0][7];  
for (i = 1; i < 8; i = i + 1)  
    if (polje[i][8 - 1 - i] < min_sp)  
        promijeni pretpostavku
```

0, 0							0, 7
	1, 1					1, 6	
		2, 2			2, 5		
			3, 3	3, 4			
			4, 3	4, 4			
		5, 2			5, 5		
	6, 1					6, 6	
7, 0							7, 7

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#define RED_MATRICE 8

int main(void) {
    int i, j;
    float polje[RED_MATRICE][RED_MATRICE], min_gl, min_sp;
    /* izostavljen je uobicajeni kod za ucitavanje clanova polja */
    /* pretpostavka: prvi clan glavne dijagonale je najmanji */
    min_gl = polje[0][0];
    /* provjeri ostale clanove glavne dijagonale */
    for (i = 1; i < RED_MATRICE; i = i + 1) {
        if (polje[i][i] < min_gl) {
            /* promijeni pretpostavku */
            min_gl = polje[i][i];
        }
    }
}
```

Rješenje (2. dio)

```
/* pretpostavka: prvi clan sporedne dijagonale je najmanji */
min_sp = polje[0][RED_MATRICE - 1];

/* provjeri ostale clanove sporedne dijagonale */
for (i = 1; i < RED_MATRICE; i = i + 1) {
    if (polje[i][RED_MATRICE - 1 - i] < min_sp) {
        /* promijeni pretpostavku */
        min_sp = polje[i][RED_MATRICE - 1 - i];
    }
}

/* izostavljen je uobicajeni kod za ispis rezultata */

return 0;
}
```

Primjer

- Programski zadatak
  - Učitati vrijednosti za broj redaka m i broj stupaca n matrice mat (dvodimenzijskog cjelobrojnog polja). Nije potrebno provjeravati jesu li upisane ispravne vrijednosti.
  - Učitati vrijednosti matrice mat . Ispisati ih u obliku tablice
  - Definirati novo polje $matT$ u koje treba pohraniti matricu dobivenu transponiranjem matrice mat
    - transponiranje se obavlja zamjenom redaka sa stupcima: element na poziciji $[i][j]$ matrice mat postaje element na poziciji $[j][i]$ matrice $matT$
    - transponirana matrica će imati n redaka i m stupaca
  - dobivenu matricu $matT$ ispisati u obliku tablice

Primjer

- primjer izvršavanja programa

```
Upisite broj redaka i broj stupaca > 3 5↵
```

```
Upisite 3 x 5 cijelih brojeva >↵
```

```
1 2 3 4 5↵
```

```
6 7 8 9 10↵
```

```
11 12 13 14 15↵
```

```
↵
```

```
1 2 3 4 5↵
```

```
6 7 8 9 10↵
```

```
11 12 13 14 15↵
```

```
↵
```

```
1 6 11↵
```

```
2 7 12↵
```

```
3 8 13↵
```

```
4 9 14↵
```

```
5 10 15↵
```

Rješenje

mat

	1	2	3	4	5
m	6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15

```
for (i = 0; i < m; i = i + 1)
  for (j = 0; j < n; j = j + 1)
    matT[j][i] = mat[i][j];
```

matT

		m	
	?	?	?
	?	?	?
n	?	?	?
	?	?	?
	?	?	?

```
mat[0][0] → matT[0][0]
mat[0][1] → matT[1][0]
mat[0][2] → matT[2][0]
...
mat[2][2] → matT[2][2]
mat[2][3] → matT[3][2]
mat[2][4] → matT[4][2]
```

matT

		m	
	1	6	11
	2	7	12
n	3	8	13
	4	9	14
	5	10	15

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int m, n, i, j;
    printf("Upisite broj redaka i broj stupaca > ");
    scanf("%d %d", &m, &n);
    int mat[m][n], matT[n][m];

    /* ucitaj matricu mat m x n */
    printf("Upisite %d x %d cijelih brojeva >\n", m, n);
    for (i = 0; i < m; i = i + 1) {
        for (j = 0; j < n; j = j + 1) {
            scanf("%d", &mat[i][j]);
        }
    }
    printf("\n");
}
```

Rješenje (2. dio)

```
/* ispisi matricu mat m x n */
for (i = 0; i < m; i = i + 1) {
    for (j = 0; j < n; j = j + 1) {
        printf("%4d", mat[i][j]);
    }
    printf("\n");
}
printf("\n");

/* vrijednosti iz mat kopiraj na odgovarajuće pozicije u matT */
for (i = 0; i < m; i = i + 1) {
    for (j = 0; j < n; j = j + 1) {
        matT[j][i] = mat[i][j];
    }
}
```


Rješenje (3. dio)

```
/* ispisi matricu matT n x m */  
for (i = 0; i < n; i = i + 1) {  
    for (j = 0; j < m; j = j + 1) {  
        printf("%4d", matT[i][j]);  
    }  
    printf("\n");  
}  
return 0;  
}
```

Primjer

- Programski zadatak
  - Učitati red kvadratne matrice n . Nije potrebno provjeravati ispravnost unosa
  - Učitati vrijednosti kvadratne matrice mat reda n . U obliku tablice ispisati učitane vrijednosti
  - Transponirati matricu mat zamjenom članova unutar matrice (bez definiranja nove matrice i bez korištenja pomoćnih polja)
  - U obliku tablice ispisati novi sadržaj matrice

Rješenje

mat

n

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25

mat

n

1	6	11	16	21
2	7	12	17	22
3	8	13	18	23
4	9	14	19	24
5	10	15	20	25

```
for (i = 0; i < n - 1; i = i + 1)
    for (j = i + 1; j < n; j = j + 1)
        mat[i][j] ↔ mat[j][i];
```

```
mat[0][1] ↔ mat[1][0]
mat[0][2] ↔ mat[2][0]
mat[0][3] ↔ mat[3][0]
mat[0][4] ↔ mat[4][0]
mat[1][2] ↔ mat[2][1]
...
mat[3][4] ↔ mat[4][3]
```

Rješenje

```
#include <stdio.h>

int main(void) {
    int n, i, j, pomocna;
    printf("Upisite red matrice > ");
    scanf("%d", &n);
    int mat[n][n];

    /* izostavljen je uobicajeni kod za ucitavanje polja */
    /* izostavljen je uobicajeni kod za ispis polja */

    for (i = 0; i < n - 1; i = i + 1) {
        for (j = i + 1; j < n; j = j + 1) {
            pomocna = mat[i][j];
            mat[i][j] = mat[j][i];
            mat[j][i] = pomocna;
        }
    }
    /* izostavljen je uobicajeni kod za ispis novog sadrzaja polja */
    return 0;
}
```

Agregatni tipovi podataka

Strukture

Struktura

- **Struktura ili zapis (structure, record)** je složeni tip podatka koji obuhvaća više članova koji ne moraju biti istog tipa
  - jedna varijabla $\leftrightarrow$ više vrijednosti
  - jednim imenom objedinjuje se više logički povezanih podataka
    - npr. umjesto zasebnih varijabli

```
int mbr;           // maticni broj studenta
float mi;          // broj bodova medjuispit
float zi;          // broj bodova završni ispit
float lab[8];      // broj bodova lab. vježbe
```

- definira se varijabla bodovi koja će imati članove mbr, mi, zi i lab
- pojedinim vrijednostima se pristupa pomoću imena člana

Deklaracija strukture

- Struktura se mora prvo opisati
  - deklaracija strukture, nacrt strukture (*structure tag*)
    - ime strukture
    - imena i tipovi članova strukture

```
struct naziv_strukture {  
    tip_elementa_1  ime_elementa_1;  
    tip_elementa_2  ime_elementa_2;  
    ...  
    tip_elementa_n  ime_elementa_n;  
};
```

- Deklaracija strukture se nakon toga može koristiti
  - za definiranje varijabli (može i polja) tipa strukture
  - za deklaraciju drugih struktura koji će sadržavati članove tipa strukture

Primjer

deklaracija strukture **bodovi_s**

```
struct bodovi_s {  
    int mbr;  
    float mi;  
    float zi;  
    float lab[8];  
};
```

prema konvenciji imenu strukture dodaje se nastavak **_s**

definicija varijable **bodovi**

```
struct bodovi_s bodovi;  
...  
bodovi.mbr = 1234;  
bodovi.mi = 23.5f;  
bodovi.lab[0] = 1.5f;  
bodovi.lab[1] = 1.2f;
```

varijabla **bodovi** je tipa strukture **bodovi_s**

operator pristupa članu strukture: **.** (točka)

pristup članovima strukture: **ime_varijable.ime_clana**

bodovi

mbr	1234								
mi	23.5								
zi	?								
lab	1.5	1.2	?	?	?	?	?	?	?

Deklaracija strukture - varijante

- Varijable je moguće definirati istovremeno uz deklaraciju strukture, a kasnije istu deklaraciju koristiti za definiranje dodatnih varijabli

```
struct datum_s {  
    int dan;  
    int mjesec;  
    int godina;  
} francRev, amerRev;  
...  
francRev.dan = 5; francRev.mjesec = 5; francRev.godina = 1789;  
amerRev.dan = 19; amerRev.mjesec = 4; amerRev.godina = 1775;  
...  
struct datum_s seljBuna;  
seljBuna.dan = 28; seljBuna.mjesec = 1; seljBuna.godina = 1573;
```

Deklaracija strukture - varijante

- Ime strukture se može ispustiti iz deklaracije ako deklaracija neće biti potrebna za definiranje dodatnih varijabli

```
struct {  
    float latituda;  
    float longituda;  
} geogrPozEiffel, geogrPozFER;  
...  
geogrPozEiffel.latituda = 48.85822f;  
geogrPozEiffel.longituda = 2.2945f;  
geogrPozFER.latituda = 45.80107f;  
geogrPozFER.longituda = 15.97083f;  
...
```

Definicija uz inicijalizaciju

- Slično poljima, varijabla tipa strukture se može inicijalizirati u trenutku definicije

```
struct bodovi_s bodovi1 = { 4321, 10.5f, 21.5f,  
                           {0.5f, 1.5f, 1.8f}  
                           };
```

mbr	4321							
mi	10.5							
zi	21.5							
lab	0.5	1.5	1.8	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0

```
struct bodovi_s bodovi2 = { 1243, .zi = 12.5f,  
                           {0.5f, [5] = 2.0f}  
                           };
```

mbr	1243							
mi	0.0							
zi	12.5							
lab	0.5	0.0	0.0	0.0	0.0	2.0	0.0	0.0

Složene strukture

- Moguće je definiranje podatkovne strukture proizvoljne složenosti jer član strukture može biti struktura ili polje:

```
struct datum_s {  
    int dan;  
    int mj;  
    int god;  
};  
struct interval_s {  
    struct datum_s dat_od;  
    struct datum_s dat_do;  
};  
struct interval_s zim_rok = {{11, 2, 2019}, {22, 2, 2019}};  
printf("Zimski rok: %d.%d.%d. - %d.%d.%d.",  
       zim_rok.dat_od.dan, zim_rok.dat_od.mj, zim_rok.dat_od.god,  
       zim_rok.dat_do.dan, zim_rok.dat_do.mj, zim_rok.dat_do.god);
```

Struktura jest *modifiable lvalue*

- Za razliku od polja, varijabla tipa strukture jest *modifiable lvalue*
  - čak i onda kada se kao član strukture koristi polje!

```
struct bodovi_s bodovi1 = { 4321, 10.5f, 21.5f,  
                           {0.5f, 1.5f, 1.8f}  
                           };  
  
struct bodovi_s bodovi2;  
bodovi2 = bodovi1;
```

ispravno

- Operator pridruživanja je jedini operator koji se može koristiti za operacije s dva operanda tipa strukture. Npr. nije moguće koristiti relacijske operatore

```
if (bodovi1 == bodovi2) {  
    ...  
}
```

prevodilac dojavljuje pogrešku

Strukture kompatibilnog tipa

- Varijabli tipa strukture može se pridružiti sadržaj druge varijable tipa strukture samo u slučaju kada su njihovi tipovi **kompatibilni**, a to znači da su varijable definirane na temelju iste deklaracije

```
struct koordinata_s {  
    float latituda;  
    float longituda;  
};
```

```
struct pozicija_s {  
    float latituda;  
    float longituda;  
};
```

```
struct koordinata_s tocka1 = {45.80107f, 15.97083f};  
struct koordinata_s tocka2;  
tocka2 = tocka1;  
struct pozicija_s tocka3;  
tocka3 = tocka1;
```

Varijable definirane na temelju deklaracije `koordinata_s` nisu kompatibilne s varijablama definiranim na temelju deklaracije `pozicija_s`. To što su im članovi jednakih imena i tipova za kompatibilnost nije dovoljno.

ispravno

prevodilac dojavljuje pogrešku

Strukture mogu biti članovi polja

- Iako pojedinačne varijable tipa strukture mogu biti korisne, strukture se najčešće koriste kao elementi složenijih podatkovnih struktura, npr. polja

```
struct datum_s {  
    int dan;  
    int mj;  
    int god;  
};  
struct datum_s praznici_2018[] = {  
    { 1, 1, 2018}, { 6, 1, 2018}  
    , { 1, 4, 2018}, { 2, 4, 2018}  
    , { 1, 5, 2018}, {31, 5, 2018}  
    , {22, 6, 2018}, {25, 6, 2018}  
    , { 5, 8, 2018}, {15, 8, 2018}  
    , { 8, 10, 2018}  
    , { 1, 11, 2018}  
    , {25, 12, 2018}, {26, 12, 2018}  
};
```

Primjer

- Programski zadatak
  - s tipkovnice učitati cijeli broj n koji predstavlja broj studenata na predmetu Uvod u programiranje. Za svakog studenta učitati matični broj (int), broj bodova na međuispitu (float), broj bodova na završnom ispitu (float) i broj bodova za svaku od osam laboratorijskih vježbi (float). Evidentirati sumu bodova na svim provjerama znanja za svakog studenta (ukupni broj bodova).
  - Sortirati studente prema ukupnom broju bodova, u poretku od većih prema manjim. Poredak studenata koji imaju međusobno jednak broj bodova nije važan.
  - Sortirane podatke ispisati u obliku tablice

Primjer

- Primjer izvršavanja programa

```
Upisite broj studenata > 740↵
Upisite podatke > 360149290 11.6 5.8 1.9 0.6 1.7 1.4 1.0 1.9 1.5 0.2↵
Upisite podatke > 553721121 15.9 10.2 0.9 0.8 0.8 1.3 1.9 0.4 0.4 1.8↵
Upisite podatke > 277253502 33.3 44.2 1.4 1.8 1.6 0.8 0.9 1.6 0.0 1.4↵
...
Upisite podatke > 380893153 3.4 0.4 1.1 0.2 1.5 0.1 0.4 0.6 1.3 0.7↵
Upisite podatke > 711650074 28.5 9.4 1.8 0.8 1.1 1.2 1.8 0.0 0.0 0.5↵
↵
Rang lista↵
Rbr.  Mat. broj      MI      ZI      LAB  Ukupno↵
=====↵
   1. 277253502   33.3   44.2    9.5   87.0↵
   2. 378063837   33.5   44.6    8.6   86.7↵
   3. 419558299   28.9   44.4   11.9   85.2↵
...
 739. 389674171    0.2    1.2    8.6   10.0↵
 740. 380893153    3.4    0.4    5.9    9.7↵
```

Rješenje (1. dio)

```
#include <stdio.h>
#define BR_LAB_VJ 8

int main(void) {
    struct bodovi_s {
        int mbr;
        float mi;
        float zi;
        float lab[BR_LAB_VJ];
        float ukupno;
    };

    int n, i, j;
    float ukupno;
    float ukupno_lab;

    printf("Upisite broj studenata > ");
    scanf("%d", &n);

    struct bodovi_s bodovi[n];
```

VLA polje

Rješenje (2. dio)

```
/* učitavanje bodova za n studenata */
for (i = 0; i < n; i = i + 1) {
    printf("Upisite podatke > ");
    scanf("%d %f %f", &bodovi[i].mbr, &bodovi[i].mi, &bodovi[i].zi);
    ukupno = bodovi[i].mi + bodovi[i].zi;

    // učitavanje bodova za lab. vježbe
    for (j = 0; j < BR_LAB_VJ; j = j + 1) {
        scanf("%f", &bodovi[i].lab[j]);
        ukupno = ukupno + bodovi[i].lab[j];
    }
    bodovi[i].ukupno = ukupno;
}
```

Rješenje (3. dio)

```
/* sortiranje prema vrijednosti ukupno */
int ind_max;
struct bodovi_s pomocna;
for (i = 0; i < n - 1; i = i + 1) {
    ind_max = i + 1;
    for (j = i + 2; j < n; j = j + 1) {
        if (bodovi[j].ukupno > bodovi[ind_max].ukupno) ind_max = j;
    }
    if (bodovi[ind_max].ukupno > bodovi[i].ukupno) {
        // zamijeni bodovi[i] i bodovi[ind_max]
        pomocna = bodovi[i];
        bodovi[i] = bodovi[ind_max];
        bodovi[ind_max] = pomocna;
    }
}
```

Rješenje (4. dio)

```
/* ispis rang liste */
printf("\nRang lista\n");
printf("Rbr.  Mat. broj      MI      ZI      LAB  Ukupno\n");
printf("=====\n");
for (i = 0; i < n; i = i + 1) {
    ukupno_lab = 0.f;
    for (j = 0; j < BR_LAB_VJ; j = j + 1) {
        ukupno_lab = ukupno_lab + bodovi[i].lab[j];
    }
    printf("%4d. %9d %5.1f %5.1f %5.1f %7.1f\n",
        i + 1, bodovi[i].mbr,
        bodovi[i].mi, bodovi[i].zi,
        ukupno_lab, bodovi[i].ukupno);
}
return 0;
}
```

Komentar rješenja

- Zašto rješenje u kojem bi se koristilo pet polja, umjesto polja čiji su članovi strukture, nije ispravno?

```
...  
int mbr[n];  
float mi[n];  
float zi[n];  
float ukupno[n];  
float lab[n][BR_LAB_VJ];  
...
```

- nije prepoznatljiva povezanost podataka u tim poljima
  - npr. nije odmah jasno da se vrijednosti mbr[0], mi[0], zi[0], ukupno[0] i redak polja lab s indeksom 0 odnose na istog studenta
- teže je baratati skupinama podataka
  - npr. napraviti kopiju vrijednosti svih podataka o jednom studentu